

Kính chào quý thính giả,

Chúng tôi thật vui đón các quý vị qua Câu Chuyện Gia Đình của Chứng Trình Phát Thanh Tin Lành. Kinh Thánh ghi lại những nguyên tắc Đắc Chúa Trời ban để giúp con người có điều sống bình an, hôn nhân đắc hạnh phúc bền lâu. Những nguyên tắc này thật cần cho chúng ta ngày nay, vì chúng ta phải đãi diện với làn sóng thế giới luân lý, đó là đang lan tràn vào gia đình, vào tâm trí chúng ta và con cháu chúng ta. Điều mong muốn điều chúng tôi chia sẻ sẽ giúp quý vị xây dựng hôn nhân tốt đẹp và gia đình vững mạnh. Đó là vào quyển sách tên là "Mười Giờ Răn Cho Hôn Nhân," của Mục sư Ed Young, trong các tuần qua chúng tôi đã trình bày những nguyên tắc sau:

- (1) Về chung không ích kỷ nhưng quan tâm đến phúc lợi của nhau
- (2) Đặt khoát khaki nhưng ràng buộc và thói quen của thói quen đặt thân thiện thớt số hữu mệt mỏi và/hoặc mình
- (3) Quyết tâm giúp nhau tránh cảm động mệt tình đắc điều mỉm hình thức, trong mỉm hoàn cảnh
- (4) Dành thời giờ trò chuyện, chia sẻ buồn vui đón chung không ngăn cách nhau hữu nhau, thông cảm nhau

Thật ra về chung nào cũng muốn có thời giờ cho nhau để chia sẻ, lắng nghe nhau có nhu cầu lý do khiêm vui chung không thể trò chuyện với nhau, nhưng lý do này đeo tali bên ngoài cũng như tali bên trong.

1. Quá bận rộn với công việc

Vì phải mua nhà, mua xe, phải có bao hối mỉm súc khai, bao hối m xe; vì cần có tiền cho con cái

học hành, vì muốn giúp cha mẹ, anh chị em, v.v... nên cõi vui và chung phái đi làm. Vì những bén rộn cõi công việc, những trách nhiệm phải chu toàn hàng ngày, vui chung không còn thì giờ trò chuyện, chia sẻ vui nhau những điều suy nghĩ trong lòng dùn dùn cõi m thay xa cách nhau.

2. Phái lo cho con cái

Lý do thứ hai khiến vui chung không trót chuyện vui nhau là vì phái dành thì giờ cho con. Theo Kinh Thánh dạy, con cái là phòn thòn, là cõi nghiệp Chúa ban. Con cái đúng là niềm vui, là tìn phái Chúa ban cho đón sinh cõi có gia đình nhưng con cái cũng thêm cho đón sinh những trách nhiệm to lớn. Nuôi dạy con cái nên nghiệp là trách nhiệm vô cùng quan trọng mà Chúa giao cho chúng ta trong đón tết này. Cha mẹ là người chính yêu thương nuôi con dạy con ít nhất là trong 18 đến 20 năm đón tết, từ khi con chào đón cho đón khi con nên nghiệp trưởng thành. Có người phái lo cho con lâu hơn nữa. Vì thế có thể nói, con cái là yêu thương nhất khiến vui chung bén rộn, không còn thì giờ chăm sóc nhau, trót chuyện vui nhau. Nhứt là khi đón con mới ra đời. Những vui chung trớ có con nhỏ đón kinh nghiệp đón này. Không gì khiến vui chung bén rộn hơn là chăm sóc những đứa con mới sinh.

Tuy nhiên, khi con còn nhỏ cha mẹ bén rộn nghiệp vui con, phái dành nghiệp thì giờ cho con. Nhưng khi con bắt đón lòn, trách nhiệm cõi cha mẹ cũng lòn theo. Khi con là em bé, chúng ta phái chăm sóc ngày đêm, vui mừng i mệt. Con lòn hòn, cha mẹ lòn phái dạy con học ăn học nói, học cõi xõi vui nghiệp chung quanh. Khi con đón tuổi đi học, cha mẹ phái hòn nghiệp đón con là nghiệp học trò tết, bắt lo làm bài, học bài, bắt cách cõi xõi vui bén bè. Rồi khi con đón tuổi thanh thiếu niên, cha mẹ không phái chăm sóc những chuyện nhỏ nhứt nhứt lúc còn nhỏ nhưng phái dạy con vui mừng đón đón, mừng đón tin, phái dành nghiệp vui con, đón hòn nghiệp đón con tránh những cảm dồn trong đón sinh, tránh những bén bè xõi, v.v... Con càng lòn trách nhiệm cõi cha mẹ không giờ mỉm đón mà lòn gia tăng, nhu cầu cõi con lòn không dồn đáp ứng nhứt khi con còn nhỏ mà trái lòn, càng khiến cha mẹ mỉt nghiệp thì giờ hòn, nhu cầu đón hòn, lo lòng nghiệp hòn. Nhứt là vui nghiệp đón con trong tuổi thiếu niên, khi các em cõi cha mẹ quan tâm hàng đón, nhu cầu cha mẹ không dành thì giờ đón giúp con, các em có thể gặp nguy hiểm hoặc hòn hòn. Những cha mẹ bắt rồ đón này thường sòn sàng gác bén nhu cầu cõi riêng mình, bén qua thì giờ dành cho nhau đón lo cho con cái tròn. Chính vì vậy mà những vui chung có con nhỏ hoặc con trong tuổi thiếu niên thường không còn thì giờ cho nhau.

Chúng tôi nói lên đón này đón chúng ta thấy rõ vui đón và cõi gióng sòn p xòn p thón nào đón vui chung vui có thì giờ cho nhau. Nói trong lúc các con còn nhỏ vì lo cho con, vui chung không quan tâm dành thì giờ xây đón cho tình yêu vui chung đón c thòn thiết, khi con lòn và tết già cha mẹ đón có đón i sinh riêng, chúng ta sòn cõi m thay buón vì hòn hòn, tròn vui; không

nhưng thỉnh thoảng khó thông cảm gần gũi, vì không quen trò chuyện, chia sẻ tâm tình với nhau. Lúc đó tình cảm và chung dẫu phai nhạt, chúng ta sẽ dần chán nhau, cảm thấy không còn đón nhau nữa và hôn nhân sẽ bị cản vào giai đoạn lão hóa hay nhảm chán, dần dần đi đến đây. Vì vậy, khi các con còn nhỏ, dù phai lo cho con nhiều, vẫn chung chung ta cần cảm giác sự phản ứng nào đó có thể giúp cho nhau, trao đổi tâm tình, trò chuyện với nhau thông qua sự xuyên hồn giỗ cho tình cảm và chung đùa đùa, thậm chí.

Ai cũng biết rằng khi vẫn chung th้อง язык xuyên trò chuyện, chia sẻ tâm tình sẽ hữu ích cho nhau, thông cảm và gần bó với nhau. Tuy nhiên vẫn có những vấn đề chung không trò chuyện với nhau. Ngoài hai lý do về a trình bày là, quá bận rộn với công việc và phải dành nhiều thời gian cho con cái, còn có một lý do khác khi vẫn chung không trò chuyện với nhau, đặc biệt là trong thời kỳ hiện đại ngày nay, đó là vì những phản ứng từ tin nhắn, hình ảnh gửi đi. Máy phát thanh, truyền hình, máy tính toán, điện thoại, iPad, iPhone... Tất cả những dụng cụ này đều cần thiết, nó giúp chúng ta học hỏi những điều mới mẻ trên thế giới, trao đổi thông tin cho mọi người cách nhanh chóng. Tuy nhiên, nếu không cần thiết, hoặc không có kết nối khi sử dụng, những tin nhắn hiện đại này sẽ cản trở một thời gian yên tĩnh riêng tư để vẫn chung tâm tình, trò chuyện với nhau.

Mỗi ngày quý vị xem tivi, làm việc trước máy tính toán bao nhiêu tiếng đồng hồ? Quý vị nói điều gì vào mỗi ngày bốn bát bao nhiêu phút mỗi ngày? Có người đã lén nhìn vào thích chia sẻ điều toán, lúc nào cũng phải dùng iPad, iPhone. Có người đi làm vẫn là một tivi lên, xem hoặc đọc tin tức này trên một chiếc khác, hoặc theo dõi những tin tức banh dài ba bốn tiếng đồng hồ cho tâm trí thư giãn sau một ngày làm việc. Ngày nay còn có những ông chung vào mạng lướt điền toán suốt đêm, tìm kiếm những điều không tốt mà mình ham thích, say mê, và bao thu hút đến nỗi không quan tâm đến việc con nhỏ. Số đông những phản ứng từ tin nhắn này quá nhiều rất là nguy hiểm, nó sẽ ảnh hưởng đến mọi quan hệ giữa ta và người chung quanh, nhất là với chung là người chúng ta cần dành thời gian quan tâm, chăm sóc, chia sẻ mỗi điều.

Quý vị có đang bao giờ hút vào những điều chúng tôi vừa nêu không? Đã biết mình có ghiền xem tivi, có mê vào mạng lướt điền toán hay không, chúng ta hãy thử vài ba ngày không xem tivi, không đọc thông tin trên mạng, không chia sẻ chia sẻ trong iPhone, iPad. Nếu tránh số đông những máy móc này vài ngày thấy quá lâu, không chịu nổi, thì có thể lờ mờ là chúng ta đã quá tùy thuộc vào những điều này, và cũng có thể lờ mờ là đã lâu vẫn chưa chung cũng như cha mẹ và con cái trong gia đình không trò chuyện với nhau. Nguyên tắc Chúa dạy mà chúng ta cần áp dụng là:

Mỗi số điều có phép làm những chung phai mỗi số điều có ích; mỗi số điều có phép làm những chung phai mỗi số điều làm giống nhau. Chứ ai tìm riêng cho mình những ai này hãy tìm cho

khoa khác (Thứ I Cô-rinh-tô 10:23-24)

Mỗi tôi có phép làm những chung phái mì sáu có ích, mì tôi có phép làm những chung đó sáu gì bắt phái đặc tôi (Thứ I Cô-rinh-tô 6:12)

Chữ *mì* trong các câu này không nói về những điều sai quay tay i là những chung vui nhỉng điều tay, húu ích trong điều sáu. Những việc chúng ta thường làm nhặt ăn uống, nghê ngó, chui ngừa, làm việc, giữ trí, húc hành, v.v... là điều tay, tay ngay tay nhặt vui, xem ti-vi, nghe nhac, đi câu cá, tayp thay dacy, ghi điều n cho bạn bè, làm vui n, nêu ăn, ... cũng là điều tay nên làm, nhỉng khi làm nhỉng điều này chúng ta còn đút ba câu húi liên quan đến nguyên tắc sáu Phao-lô nêu:

(1) Điều tôi làm có thật sáu ích i không?

(2) Điều tôi làm có nêu ghi ngay tay không?

(3) Điều đó có làm chung điều sáu tôi không?

(còn tiếp)

Minh Nguyên
Chung Trình Phát Thanh Tin Lành